

19 GRZ 04

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A; zorgverzekeraar van de partij X, fietser;

en

Partij B; WAM-verzekeraar van een personenauto, bestuurd door partij Y;

Feitelijke gegevens

In 2015 vond er in Paterswolde (gemeente Tynaarlo) een ongeval plaats. De verzekerde van partij A naderde op zijn fiets de gelijkwaardige kruising. De verzekerde van partij B kwam op de kruising van rechts en had voorrang. De verzekerden van partij A en B zijn op het kruispunt met elkaar in botsing gekomen als gevolg waarvan de verzekerde van partij A letsel opliep. Op de kruising is het zicht belemmerd vanwege een direct aan het kruispunt gelegen woonerf met beplanting. Het kruispunt is door de gemeente groen geverfd voor de zichtbaarheid. Beide partijen waren bekend op de plek waar het ongeval plaats vond.

Beide partijen hebben door een externe deskundige een ongevalsanalyse laten opmaken. Beiden komen tot een andere conclusie of er al dan niet sprake is van overmacht aan de zijde van de automobilist. Dat het ongeval te wijten valt aan fouten van de fietser, te weten het niet verlenen van voorrang, staat niet ter discussie.

Stellingname van partijen

Partij A meent dat het ongeval te wijten is aan fouten van beide betrokken partijen. Partij B heeft er niet alles aan gedaan om het ongeval te voorkomen waardoor er geen sprake is van overmacht in de zin van art. 185 WVV. Partij B dient dan ook 40% van de vordering te voldoen.

Partij B meent dat er sprake is van overmacht en dat zij niet gehouden is de vordering van partij A te voldoen. De aanrijding is alleen te wijten aan de verkeersfouten van de verzekerde van partij A.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich ontvankelijk om het geschil in behandeling te nemen.

De commissie geeft aan dat om als automobilist een beroep op overmacht te kunnen doen, het ongeval enkel en alleen te wijten moet zijn aan een fout van de zwakkere verkeersdeelnemer. De automobilist dient tevens alles gedaan te hebben om een ongeval te voorkomen. Ook dient de fout van de fietser zo onwaarschijnlijk te zijn dat hier in alle redelijkheid geen rekening mee gehouden hoefde te worden. Voor de inhoudelijke beoordeling hiervan zijn de omstandigheden van het geval doorslaggevend. Dit standpunt heeft de commissie reeds in eerdere uitspraken vastgelegd.

Gelet op de feiten en omstandigheden, meent de commissie dat er in deze zaak geen sprake is van overmacht. Er is sprake van een zeer onoverzichtelijke kruising. Het zicht wordt van verschillende kanten belemmerd door bebouwing, heggen en bomen. Zowel de automobilist als de fietser hadden slecht zicht en verkeer van rechts en links konden de fietser respectievelijk automobilist pas op het allerlaatste moment na het oprijden van de kruising zien aankomen.

De commissie maakt uit de stukken op dat de automobilist bekend is met de situatie. Ook is het kruisingsvlak door de gemeente groen geschilderd omdat de kruising bekend staat als gevaarlijk. Verder blijkt uit de stukken dat de kruising een knooppunt is voor diverse fietsroutes.

Uit de stukken blijkt ook dat de automobilist met normale snelheid de kruising benaderde en vervolgens afremde tot zo'n 25 km/pu. Op het moment dat de automobilist de kruising opreed, versnelde hij weer tot circa 28 km/pu tot op het moment de botsing plaats vond. Bij een dergelijke onoverzichtelijke situatie als deze had de automobilist naar het oordeel van de commissie echter nog meer kunnen en moeten doen om een ongeval te voorkomen. Dit door bijvoorbeeld de kruising met minimale snelheid op te rijden of zelfs stil te gaan staan. Daardoor zou hij een beter zicht hebben gekregen op van links komend verkeer. De situatie was niet dusdanig dat de automobilist in het geheel geen zicht kon hebben op het verkeer dat van links kwam.

Het enkel aanpassen van de snelheid door de automobilist is in deze naar het oordeel van de commissie rechtens onvoldoende. Uit de ongevalanalyse en de plaats van de aanrijdingsschade aan de auto (links achter) blijkt dat het ongeval te wijten is geweest aan zowel een fout van de automobilist als van de fietser. Het is de vraag hoe zwaar de fout van de fietser moet wegen bij toepassing van de maatstaven van het convenant. De automobilist heeft er gezien de omstandigheden naar het oordeel van de commissie niet alles aan gedaan om het ongeval te voorkomen, terwijl niet is vastgesteld dat de fout van de fietser zo onwaarschijnlijk was dat hiermee door de automobilist geen rekening kon worden gehouden. Gezien de opbouw en ratio van het convenant is dit het kader waarbinnen de commissie de wederzijdse oorzaken tegen elkaar moet afwegen (vgl. HR 10 juli 2015, ECLI:NL:HR:2015:1873). In dat verband is vast te stellen of het ongeval niet uitsluitend toe te rekenen is aan de automobilist, maar of dit ook voor rekening van de fietser komt. Daarbij moet rekening worden gehouden met alle subjectieve omstandigheden van het geval, waaronder de ernst van het letsel van de fietser. Het gedrag van de fietser (ter plaatse bekend) had mogelijk een verhoogd risico in zich (afremmen en weer optrekken) en heeft in samenhang met het niet verlenen van voorrang voor rechts mede geleid tot het ongeval. De zwaarte van het gedrag van de automobilist (gezien de situatie ter plekke was stoppen geboden alvorens de onoverzichtelijke kruising op te rijden, het was bekend dat de weg door fietsers veelvuldig werd gebruikt – fietsroute) en de omstandigheid dat bij een aanrijding tussen een auto en een zachte weggebruiker sprake is van een onevenredig groot risico op fysiek (blijvend) letsel bij de laatstgenoemde oordeelt de commissie dat ook een van links komende fietser die met te hoge snelheid een onoverzichtelijke kruising oprijdt dient te anticiperen op een van rechts komende automobilist.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat partij B 40% van de gemaakte medische kosten dient te betalen aan partij A.

Aldus beslist op 23 september 2019 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. drs. N.J.E.G. Cremers en mr. H.C. van der Plas leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris